

mere, for saa vidt Vurderingerne gaar opad; men jeg tvivler paa, at der har fundet en saadan Værdistigning Sted i Byerne, som det ærede Medlem mente, der var sket, siden den sidste Vurdering blev afholdt.

N. Neergaard: De almindelige Betragtninger, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) fremsatte, skal jeg ikke komme ind paa. Som det ærede Medlem selv sagde, var det Betragtninger med Fremtiden for Øje, Betragtninger, som tog Sigte paa en almindelig Revision af Ejendomsskyldloven, hvilket ikke foreligger. Det ærede Medlem kunde ikke være enig med mig i at antage en saa stærk Prisstigning paa selve Ejendommene; jeg skal ikke indlede nogen egentlig Debat med det ærede Medlem derom, det beror jo ganske paa et Skøn; men min Mening er den — og det gik man fra adskillige Sider her i Salen og ligeledes i Landstinget ud fra —, at den Stigning, som vi den Gang anslog til 10 pCt. i Henhold til de Resultater, der var konstaterede ved Statistik — det var Resultater, der laa noget tilbage i Tiden —, i Virkeligheden allerede den Gang var større. At der siden den Tid og under Krigen er kommet en yderligere Stigning frem af selve Ejendommene og en ikke ubetydelig Stigning, selv om man ser bort fra de stærkt forøgede Priser paa Besætning og Avl, anser jeg i hvert Fald for utvivlsomt.

Det ærede Medlem kunde ikke lide Udtrykket Svindelpriser. Jeg har ikke brugt Udtrykket Svindelpriser om alle de Priser, hvortil Landejendomme omsættes; jeg har derimod sigtet til en Række Salg, der i ganske særlig Grad har tildraget sig Opmærksomheden, og med Hensyn til dem tillader jeg mig at fastholde Udtrykket. Der har fundet en Række Enkeltalg Sted, der kun kan forklares saaledes, at Køberen har købt Ejendommen ikke for at drive den, men alene for at sælge den igen under forhaabentlig stigende Konjunkturer; han har spekuleret i stadig stigende Konjunkturer, ganske som andre spekulerer i stadig stigende Aktiekurser. Men naar Ejendomspriserne har naaet den Højde, de nu har naaet, tillader jeg mig om det at købe Ejendomme ikke i den Hensigt at drive dem, men i den Hensigt hurtigst muligt at slippe af med dem igen med en væsentlig Avance at bruge det Udtryk, jeg har brugt. Jeg tror, vi er naaet saa højt op mod Toppen, at det at spekulere i væ-

sentlig yderligere Prisstigning nærmest kan betragtes som Svindel.

Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) var enig med mig i, at Lovforslaget maa gennemføres, kun betonedet han noget stærkere de Betæneligheder, der kunde være derved. Det er jo sandt, at der kan komme en Nedgangsperiode — jeg hører selv til dem, der ikke i nogen Maade ser optimistisk paa Landbrugets Stilling efter Krigen —, men det er netop ogsaa under Hensyn dertil, at vi har bestræbt os for at faa Vurderingsperioden forkortet til 3 Aar; hvad det ærede Medlem erkendte var et ogsaa for ham forsonende Træk. At den i Lovforslaget foreslaaede Vurderingsperiode bør vedtages, derom kan der ingen Tvivl være; naar vi staaar overfor en almindelig Revision af Ejendomsskyldloven, kan vi saa tale om det andet. Jeg er af den Mening, at Spørgsmaalet om at fastholde en meget kort Vurderingsperiode hænger nøje sammen med Spørgsmaalet om at slippe fri for Omvurderinger, og dette anser jo ogsaa det ærede Medlem for meget vigtigt for at undgaa Ulighederne i de faste Ejendommens Beskatning. Naar det ærede Medlem stærkt fremhæver Omkostningerne, skal jeg bemærke, at Omvurderingerne ogsaa medfører adskillige Omkostninger, og de maa i hvert Fald trækkes fra, naar man vil se, hvilke Merudgifter de kortere Vurderingsperioder medfører for Statskassen.

Til den højtærede Finansminister vil jeg sige, at jeg atter vil anbefale ham til velvillig Overvejelse Spørgsmaalet om de 3,000 Kr. Naar Finansministeren vil se Sagen i hele dens Udstrækning, vil se Merindtægten for Statskassen ikke blot ved Ejendomsskylden, men ogsaa ved Formueskatten og Overdragelsesafgifterne — og her maa det atter erindres, at vi for ikke saa lang Tid siden har forhøjet Formueskatten —, vil han ikke kunne undgaa at indrømme, at der vil blive en meget betydelig Nettogevinst for Statskassen, selv om vi sætter Fradraget op til 3,000 Kr.; det kan i øvrigt blive interessant at faa de nærmere Udregninger fra Finansministeriets Side med Hensyn til denne Sag. Det er jo saaledes, at Fradragene væsentlig vil komme de smaa Ejendomme til Gavn; for de store Ejendommers Vedkommende er det temmelig betydningsløst, om man sætter Fradraget til 2,500 Kr. eller 3,000 Kr. Det kan sikkert ikke nægtes, at taget over en Bank har Indehaverne af de smaa Ejendomme, baade Landbrugs-